

AB SÜRECİNDE KENT ve SANAYİ

NAFİ GÜRAL
KÜTAHYA TİCARET VE SANAYİ ODASI YÖNETİM KURULU BAŞKANI

AB süreci duygusallıkla değil, akılla mutlu sona ulaşacak.

AB süreci duygusallıkla değil akılla mutlu sona ulaşacak, çünkü Avrupalı'nın anladığı dil, duygusallık değil ekonomik güçtür. Kütahya bu bilinçle var gücü ile çalışıyor. Hiç bir ülkeye muhtaç olmayan, ekonomik anlamda çevresine egemen bir Türkiye için katkı sağlamaya devam edeceğiz.

Eğer AB sürecine özeleştiri yaparak yaklaşırsak ve empati yoluyla değerlendirecek, hedefe ulaşmak konusunda üzülmeziz. Öz eleştiri anlamında AB -Türkiye ilişkilerine bakarsak, Ankara Anlaşması'ndan bu yana geçen 44 yılda ne kadar büyük hatalar yaptığımızı göreceğiz. Önceleri bazı etkin siyasi oluşumlar ve STK'lar AB'ye katılmamıza kesinlikle karşı çıktılar ve "onlar ortak biz pazar" sloganı ile sürecin işlemlerini engellemeye çalıştılar. Kısmen başarılı da oldular. Acaba Türk insanının genlerinde karşı çıkma olgusu mu var, diye düşünmekten kendimi alamıyorum zira o kadar çok örnek var ki... 60 lı yıllarda planlı kalkınma döneminin başlamasına da yoğun karşı çıkmalar vardı "plan değil pilav istiyoruz" sloganı ile planlı kalkınma modeli reddediliyordu. AB'ye katılmadan gümrük birliğine katılmamızla ilgili de karşı çıkma yaşadık ve hala gümrük birliğini reddedenler var.

1978 yılına geldiğimizde, komşumuz Yunanistan ile birlikte katılma fırsatı varken bu fırsatı kullanmadık. Sebep gene karşı çıkma dürtülerimiz ve muhalefette iken sadece muhalefet etmek için karşı çıkmanın neden olduğu sorumsuzlukla, iktidara gelindiğinde, bu sorumsuzluğun devam ettirilmesi. Halbuki 1978 fırsatı değerlendirilseydi, çok büyük ihtimalle 12 Eylül dahi olmayacaktı ve gelecek yıl, AB ye girişimizin 20. yılının kutlanması hazırlıklarını yapıyor olacaktık.

Empati yaparsak, farzedelimki komşularımızla AB benzeri bir oluşumda bir araya gelmemiz gerekirse hangi ülke ile aynı kefeye girmek isteriz ve hangi ülke ile siyasi sınırlarımızı kaldırıp onların ülkesinde yaşamayı veya o ülke halkı ile bizim ülkemizde birlikte yaşamayı kabulleniriz?

Avrupalının istediğinin Avrupa standardına yaklaşmış bir Türkiye olduğunu düşünüyorum. Ekim ayında Berlin'de dinlediğimiz ve Türkiye karşıtı fikirlerin sahibi CDU kökenli bir milletvekili, bu halimizle AB içinde yerimiz olmadığını söylediğinde üzüldük ve tepki verdik ama verdiğimiz tepkinin cevabı olarak "duygularınızla değil aklınızla değerlendirin, tepkileriniz bizim fikirlerimizi değiştirmeyeceği gibi, anlamsız tepkiler bizi daha da kemikleştirir" dedi. Buradan anladığımız kadarı ile bizim kendimizi değiştirmemiz ve global dünyanın şart-

larına uymamız gerekiyor. Zaten bizim istediğimiz de ulus olarak, fert olarak global dünyaya uyum sağlamak değil mi? Hala okuma yazma bilmeyenlerin oy kullanmalarını sağlamak için formüller geliştirdiğimizi kabul edersek, bu insanlarımız AB sürecine nasıl katkı sağlayacaklar? Hala okul öncesi eğitimde başarılı olamadığımız gibi, artan nüfusa bağlı olarak her yıl ihtiyacımız olan binlerce derslik için ayırabileceğimiz kaynak yetersiz kaldığında, sayısı ile gurur duyduğumuz çocuklarımızı nasıl eğiteceğiz? Eğitemediğimiz insanlarımızla AB içinde nasıl barınacağız?

Bu örnekleri sıralamakla sayfalar dolar. Yapmamız gereken, AB müktesebatına uyum için gereken yenilikleri ve değişimi başarmaktır. Sadece AB'ye katılmak için değil, kendimiz için, geleceğimiz için yapmalıyız bu değişimi. Hem Kopenhag hem de Maastricht kriterlerine uyum sağladığımızı var sayalım. Türkiyenin başka ne derdi kalır ki? Serbest dolaşım olmayacaksa olmasın. Biz de AB ülkelerine muhtaç olmak yerine, kendi kendimize yeter olmayı misyon ediniriz. Yıllar önce Alman Stern dergisindeki bir başlığı hatırlıyorum "Türlere iş vermedik, çaresiz kaldıkları için hepsi işveren oldu ve biz Almanları çalıştırıyorlar". Neden olmasın? Neden bize ihtiyaç duyacakları bir noktaya gelmesinler? Yeter ki inanalım ve bizi avutmaları bizim için motivasyon etkisi olsun, doping olsun.

Kütahya bu bilinç içinde, sürekli eğitimlerle değişimi gerçekleştirme konusunda var gücü ile çalışıyor. Bugün Kütahya'nın gündeminin birinci maddesi inovasyon. Çalışıyoruz, başaracağız, hiç bir ülkeye muhtaç olmadan kendi kendine yeten ve çevresine ekonomik anlamda egemen olan bir Türkiye için katkı sağlayacağız.

Geçmişten ders alalım, siyasiler, sonucu ne olursa olsun ülke menfaatine uygun siyaset üretsinler, ekonomide gelişmemizi engelleyen faktörleri kaldıralım, okuyalım, okutalım, teknoloji kullanalım, teknoloji üretelim, iyi üretelim, çok üretelim ve Türkiye'nin Avrupa için olmazsa olmaz olduğuna inandıralım. AB süreci duygusallıkla değil, akılla mutlu sona ulaşacaktır, çünkü Avrupalının anladığı dil, duygusallık değil, ekonomik güçtür.